

[Indenrigsministeren]

Den tid, der er forløbet siden, har da også klart vist, at man, uanset at anlægsinvesteringerne har været koncentreret om hovedsygehuse, har kunnet bevare velfungerende små sygehusenheder og med indenrigsministeriets og sundhedsstyrelsens godkendelser har kunnet foretage nødvendige moderniseringer af disse sygehuse, der således overalt, hvor det har været hensigtsmæssigt, har kunnet bevares som velfungerende behandlingssteder for befolkningen.

Jeg ser derfor ingen grund til på nuværende tidspunkt at skulle ændre på de vejledende retningslinjer, som jo kun udgør – og det vil jeg gerne understrege – en ramme for planlægningsaktiviteten i sygehuskommunerne. Jeg mener heller ikke, at sygehuskommunerne, som jo er amtskommunerne, har udtrykt et ønske derom. Der sker jo en løbende dialog mellem sygehuskommunerne på den ene side og indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen på den anden side i alle disse spørgsmål, således at sygehuskommunernes planlægningsaktiviteter kan finde sted i et samarbejde, der sikrer, at den enkelte sygehuskommunes sygehusvæsen kan udbygges således, at der tages hensyn både til, at befolkningen sikres adgang til den bedst mulige sygehusbehandling inden for alle områder, og til de muligheder og ressourcer, der lokalt er til rådighed.

Jeg vil sluttelig gerne sige, at jeg udmærket godt forstår hr. Groves spørgsmål; det vedrører noget, som i høj grad optager os, men det er altså også et spørgsmål om ressourcer og den kendsgerning, at sygehusene er så små, at det rent samfundsmæssigt simpelt hen ikke er muligt at opretholde dem.

Grove (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg forstår det sådan, at de højere myndigheder vil godkende et funktionelt samarbejde inden for sygehusvæsenet, og at et sådant funktionelt samarbejdende sygehusvæsen glimrende kan bestå af enheder af mindre sygehuse, blot man får samarbejdet sygehusene imellem til at fungere.

Det tror jeg er noget man vil være glad for at have ministerens ord for ude i amtsrådene. De har nok haft fornemmelsen i langt højere grad af, at det, der står i de vejledende retningslinjer om et hovedsygehus, var hoved-

tanken i de vejledende retningslinjer. Men nu forstår jeg det sådan, at ministeren mener, at det må være op til befolkningen og de folkevalgte i amterne at afgøre, om de kan bevare mindre sygehuse som funktionsdygtige enheder i et samlet sygehusvæsen i amtet. Så må det selvfølgelig også være op til amtet, om det bliver dyrere eller billigere, men det er befolkningen også klar til at betale en procent mere eller mindre i skat for, hvis det skulle være lidt dyrere at bevare mindre sygehusenheder – det er jeg nu slet ikke sikker på det er.

Derfor er jeg glad ved, som jeg forstår det på ministerens svar, at af ordene »vejledende retningslinjer« er det »vejledende«, der er det fremtrædende, og at det i den sidste ende i stor udstrækning er amtsrådenes opgave at tilrettelægge et godt og et funktionelt sygehusvæsen, gerne bestående af flere mindre enheder, der arbejder sammen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg kan erklære mig enig med hr. Groves udlægning af teksten, om man så må sige. Det er klart, det funktionelt samarbejdende sygehusvæsen består ikke bare af store, men også af små sygehuse, og det er rigtigt, at vejledende retningslinjer er vejledende. Jeg vil gerne ramme en pæl igennem, at de vejledende retningslinjer fra indenrigsministeriet bare skulle indebære mammalsygehuse og nedlæggelse af små; det står der ingenting om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *arbejdsministeren* af:

Wilhelm (VS):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give vedrørende omfanget af arbejdsgivernes misbrug af arbejdsløshedsunderstøttelsen, således at den fungerer som skatteyderbetalt støtteordning til arbejdsgiverne?«

(Spm. nr. 93).

Skriftlig begrundelse.

Med DA-formandens seneste påstande, som han afslår at dokumentere, har mistænkeliggørelsen af de arbejdsløse nået et nyt højdepunkt.